



REPUBLIKA E KOSOVËS
 REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
 VRHOVNI SUD KOSOVA – SUPREME COURT OF KOSOVO

AC-I-16-0276

U žalbi

Tužioci/žalioci

- 1. A. B** Prizren
- 2. A. B1** Prizren
- 3. L. B,** iz, Prizren

protiv

Tužena

DP „P E”, Prizren
 koju zastupa **Kosovska agencija za privatizaciju**, ul. „Agim Ramadani” br.
 23, Priština

Žalbeno veće Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (PKVS), u čijem su sastavu: Ilmi Bajrami, predsedavajući sudija, Sabri Halili i Mr. sc. Sahit Sylejmani, sudije, donoseći odluku u vezi sa žalbom tužilaca podnete protiv Rešenja Specijalnog veća PKSV-a C-III-12-0325 od 21. novembra 2016. godine, na ročištu za donošenje odluke održanog dana 27 februara 2020. godine, donosi ovo:

REŠENJE

- 1. Žalba tužilaca se obija kao neosnovana;**
- 2. Potvrđuje se Rešenje Specijalnog veća PKVS-a C-III-12-0325 od 21. novembra 2016. godine;**
- 3. Za žalbeni postupak nije utvrđena sudska taksa.**

Činjenične i proceduralne okolnosti:

Dana 02. maja 2006. godine, tužioci su podneli imovinsku tužbu u Opštinskom sudu u Prizren za priznavanje prava vlasništva nad parcelom br. **145** u površini od 0.18,00 ha, parcelom br. **146**, u površini od 0.37,00 ha, obe evidentirane u Posedovnoj listi br. 237 Katastarska zona K, i nad parcelom br. **168** u površini od 0.175,00 ha evidentirane u Posedovnoj listi br. 231 Katastarska zona Prizren. Tužioci svoju tužbu zasnivaju na konačnu presudu C. br. 880/94 koje je donelo Opštinski sud u Prizrenu 27. avgusta 1997. godine, proglašavajući kupoprodajni ugovor Ov. br. 2534/63 od 23. decembra 1963. godine i kupoprodajni ugovor Ov. br. 486/63 od 08. aprila 1963. godine nevažećim.

Dana 22. jula 2011. godine, Opštinski sud u Prizrenu je Rešenjem C. br. 344/06 proglasio nedostatak nadležnosti o ovom pitanju i predmet je prosledio PKVS-u, kao sud koji ima nadležnost za ovu tužbu. Predmet je evidentiran u PKVS-u pod brojem SR-11-0295.

Dana 7. marta 2012. godine, Specijalno veće PKVS-a je Rešenjem br. SR-11-0295 prihvatilo nadležnost PKVS-a nad tužbom, i naložilo pisarnici da predmet

bude registrovan o jednom od prvostepenih veća. Predmet je potom registrovan pod brojem C-III-12-0325.

Dana 4. aprila 2016. godine, KAP je PKVS-u podneo odbranu na tužbu. U svojoj odbrani, KAP je osporio tužbu kao neosnovanu, tvrdeći da je tužba bez pravnog osnova i pokrenuo pitanje nedostatka aktivnog legitimiteta na strani tužilaca, koji nisu podneli niti rešenje o nasleđivanju koje je doneo nadležni sud Kosova, niti odluku koje je izdao javni beležnik. KAP u odbrani na tužbu tvrdi da je reč o *res judicata*, pošto je pitanje poništenja ugovora odlučeno pravosnažnom presudom, a radi se o izvršnom postupku o kojem PKVS na osnovu člana 4. ZPP-a nije nadležno. KAP u odbrani na tužbu je zatražio da se postupak u ovom slučaju obustavi, jer je tuženo DP u likvidaciji.

Dana 30. maja 2016. godine, sudija nadležan za predmet, izdao je nalog tužiocima tražeći od njih da u roku od 15 (petnaest) dana od dana prijema naloga podnesu Rešenje o nasleđivanju, koje im obezbeđuje aktivni legitimitet u predmetu. Nalog su tužitelji prihvatili 4. juna 2016. godine. Tužioci nisu podneli nikakav dokument o nasledstvu, niti rešenje o nasleđivanju koje je doneo sud, niti ono koje je izdao javni beležnik.

Dana 21. novembra 2016. godine, Specijalno veće PKVS-a Presudom C-III-12-0325 je odbacilo tužbu kao neprihvatljivu. Specijalno veće je obrazložilo da je tokom postupka Sud dao mogućnost tužiocima da promene ili specifikuju svoju tužbu i da Sudu pružaju sve dokumente koji se odnose na tužbu kao i Rešenje o nasledstvu, radi dokazivanja aktivne legitimnosti tužioca i kao dokazivanje da su svi naslednici bili prisutni tokom postupka i uključeni u tužbi. Dalje, Specijalno veće je obrazložilo da je mišljenje Suda da nije

moгуće prodirati u meritumu tužbe. Tužiocima moraju biti svesni o značaju Rešenja o nasledstvu. Sud treba da naglasi da Posebna komora Vrhovnog suda nije nadležna za razmatranje predmeta nasledstva. Pitanje nasledstva treba razmatrati nadležni sud ili javni beležnik. Mišljenje suda je da nema dovoljno informacija o realnom broju naslednika sa pravom nasledstva, nema dovoljno informacija o tome da su sva legitimna lica uključena ili zastupljena u tužbi, ili ukoliko je neko odbio mogućće nasledstvo. Dalje, Specijalno veće je utvrdilo da iako je tužba odbačena kao neprihvatljiva, to ne predstavlja prepreku zakonitim tužiocima, njihovim naslednicima ili njihovom zastupniku da ubuduće podnose novu tužbu Sudu u skladu sa uslovima prihvatljivosti za podnošenje nove tužbe u smislu člana 28. stav 2.2. Aneksa Zakona br. 04/L-033 o Posebnoj komori Vrhovnog suda Kosova.

Dana 17. decembra 2016. godine, tužiocima su putem pošte poslali PKVS-u pravovremenu žalbu na Presudu Specijalnog veća PKVS-a C-III-12-0325 od 21. novembra 2016. godine, o svim žalbenim osnovama, i zatražili od Žalbenog veća da njihova žalba bude usvojena kao osnovana, da se poništi žalbena presuda i da se usvoji njegova tužba kao osnovana, ili da predmet bude vraćen na ponovno suđenje. Štaviše u žalbi tužiocima su tvrdili da konačnom presudom Opštinskog suda u Prizrenu, C. br. 880/94 od 27. 07. 1997. godine poništen je kupoprodajni ugovor koji je sklopljen između njihovog oca i DP PIK Progres u Prizrenu, prema tome su poništene pravne posledice koje je proizveo ovaj ugovor, a stranke u ugovoru su bile dužne da vrate jedna drugoj ono što su dobile na osnovu tog ugovora. Dalje, tužiocima tvrde da su njihovom tužbom koju su podneli 2006. godine zatražili predmetnu imovinu ugovora, međutim sud nije doneo materijalnu odluku o tužbi, iako je u dosijeu imao dostavljene dokaze. Dalje, tužiocima u žalbi tvrde da nisu primili bilo koji nalog za preciziranje ili dopunu tužbe. Tužiocima tvrde da je prvi navedeni tužilac L. B u međuvremenu umro i kao jedinog naslednika ostavio

sada pokojnog Čazim Bajra koji je za sobom ostavio Ajdar Bajra. Dalje, tužiocu tvrde da na osnovu smrtovnice koja treba da se uzme kao osnova,

1. Č. B-otac mu je umro,
2. Njegovi nasljednici su: 1. A. B,2. L. B-je umro,3. A. B1,
3. Nasljednici L. B su N. B i S. B.

Dalje, žalioци tvrde da u ovom pravnom pitanju tužiocu su A. B, A. B1, N. B i S. B, nasljednici pokojnog L. B iz Prizren.

Dana 16. oktobra 2019. godine, KAP je podneo PKVS-u podnesak i odgovorio na žalbu tužilaca. U ovom podnesku KAP je osporio žalbene tvrdnje tužilaca i u potpunosti podržavao žalbeno rešenje Specijalnog veća, smatrajući je pravičnom i zasnovanom na zakonu. Dalje, KAP tvrdi da tužiocu nisu uspeli da pruže bilo koju verodostojnu pravnu osnovu ili da utvrde drugo činjenično stanje od one koja je utvrđena žalbenim rešenjem. KAP takođe tvrdi da ne postoji zakonska osnova žalbe, jer tužiocu nemaju aktivnu legitimnost u postupku i nisu uspeli da donesu Rešenje o nasledstvu prema članu 171.1. Zakona o vanparničnom postupku. Stoga iz tih razloga, KAP je zatražio da žalba tužilaca bude odbačena kao neosnovana i da se žalbeno rešenje potvrdi kao pravično i zasnovano na zakonu.

Pravno obrazloženje

Žalba tužilaca je odbačena kao neosnovana.

Na osnovu člana 69.1 Zakona Republike Kosovo br. 06/L-086 o Posebnoj komori Vrhovnog suda Kosova o pitanjima koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju, Žalbeno veće je odlučilo da se odrekne od usmenog dela postupka.

Meritum žalbe i procena Žalbenog veća

Žalbeno rešenje Specijalnog veća je tačno u rezultatu i u pravnom obrazloženju, stoga treba biti potvrđeno.

U slučaju zahteva (tužbe) u vezi sa pravima o nasleđenoj imovini, Sud bi trebalo da *ex officio* razmotri činjenicu da li su svi naslednici zastupljeni. Rešenje o nasleđivanju je jedini dokument kojim se dovoljno pokazuje i dokazuje nasledna pozicija i što pre treba zatražiti od tužioca da ukoliko nastaje bilo koja sumnja o tome da nisu svi naslednici zastupljeni kao tužioc i o dotičnom predmetu. Ukoliko rešenje o nasledstvu nije podneseno u opravdanom roku, tada tužbu treba odbaciti kao neprihvatljivu.

U slučajevima kada na početku nema sumnje o situaciji nasleđivanja, pitanje aktivnog legitimiteta kao pitanje zasluga verovatno se neće kasnije pojaviti. Ako je o slučajevima koji se odnose na prihvatljive tužbe, aktivna legitimnost tužioca ipak osporena, aktivni legitimitet mora se odmah ispitati, jer će ovo biti gubljenje vremena i resursa ako se ide dalje sve dok nije jasno da li tužitelj može biti nosilac prava koje traži. Ako oni ne mogu biti nosioci prava koje tvrde, onda tužbu treba odbiti kao neosnovanu što je pre moguće.

U ovom predmetu, Žalbena veće napominje da tužioci nisu regulisali pitanje nasljedstva. Tužioci su svoju imovinsku tužbu podneli 02. maja 2006. godine u Opštinskom sudu u Prizrenu, međutim Rešenje o nasljedstvu nisu priložili ovoj tužbi, iako su sami u svojoj tužbi tvrdili da sporna imovina pre prodaje koje se desilo kupoprodajnim ugovorom, je bila evidentirana na ime njihovog naslednika Ç. B, i da spornu imovinu traži na osnovu nasljedstva i na osnovu konačne presude Opštinskog suda u Prizrenu C. br. 880/94 od 27. 08. 1987. godine, kojom su poništeni predmetni ugovori ove Presude.

Dalje, Žalbena veće napominje da KAP u odbrani na tužbu je izričito osporio aktivni legitimitet tužilaca, tvrdeći da tužioci nisu dostavili Rešenje o nasljedstvu radi potvrđivanja aktivnog legitimiteta.

Žalbena veće napominje da je odgovorni sudija ovog predmeta 30. maja 2016. godine izdao nalog tužiocima i zatražio da u roku od 15 dana od datuma prijema ovog naloga dostave Rešenje o nasljedstvu radi potvrđivanja aktivnog legitimiteta tužilaca, koje je KAP osporilo. Nalog su tužioci primili 4. juna 2016. godine, međutim oni nisu odgovorili na nalog i nisu dostavili Rešenje o nasljedstvu. Tužioci u svojoj žalbi su tvrdili da nisu primili bilo koji nalog od suda, međutim ova žalbena tvrdnja je netačna, pošto je ta tvrdnja tužilaca opovrgnuta dostavnicama o prijemu naloga, koje se nalaze u dosijeu, to su dokazi koji potvrđuju da su oni ipak primili nalog, ali nisu uspjeli da dostave Rešenje o nasljedstvu.

Nadalje, Žalbena veće napominje da tužioci nisu ni u žalbenom postupku doneli Rešenje o nasleđivanju u žalbenom postupku, iako su već vrlo jasno znali da je zbog ove pravne osnove njihov zahtev odbijen kao neprihvatljiv. Rešenje o nasleđivanju je jedini dokument na osnovu člana 171.1. u vezi sa

članom 178.1. Zakona o vanparničnom postupku, kojim se može potvrditi broj legalnih nasljednika koji mogu imati imovinska prava nad spornom imovinom.

Žalbeno veće napominje da do sada nije odlučeno prema meritumu tužbe, prema tome odbacivanje tužbe kao neprihvatljivom, jer tužiocima nisu uspjeli da regulišu svoju aktivnu legitimitet u postupku, ne predstavlja nikakvu pravnu prepreku da tužiocima novom kompletiranom tužbom obezbeđujući Rešenje o nasljeđivanju zatraže navodna imovinska prava nad spornim imovinama.

Na osnovu navedenih razloga, žalba tužilaca se odbija kao neosnovana a potvrđuje se kao pravično i zasnovano na zakonu žalbeno rešenje Specijalnog veća PKVS-a.

Iz gore navedenog i na osnovu člana 9.10. ZPK-a, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Sudske takse:

Na osnovu zahteva tužilaca podnetog u PKVS 25. januara 2017. godine za oslobađanje od plaćanja sudske takse o žalbenom postupku i pratećih dokumenata, Žalbeno veće oslobađa žalioce od plaćanja sudske takse o žalbenom postupku.

Ilmi Bajrami, Predsedavajući sudija

